

Iktatószám	Budapestre vonatkozó ujságcikkek			Osztályozás
				Tárgy 384.2
	Szerző	Hely		
	Cím <i>Kis existenciák</i>	Idő "1912"		
Forrás: <i>Esti újság</i>		Személy		
<i>Bzp.</i> (Hely)	<i>1912. IX. 5.</i> (Idő)	(Köt. v. füz.)	Oldalsz.	

Kis existenciák.

Egy budapesti ügyvéd ur, így olvassuk, azt a jogi tanácsot adta a fővárosnak, hogy tegye monopóliummá a — cipőtisztítást és azután, hálából a jó tanácsért, adja neki bérbe a monopóliumot. Sajnos, közelebbi részleteket nem tudunk, pedig talán nem lenne érdektelen, hogy miképpen gondolta volna az ügyvéd ur a szabadalma gyakorlását. Föl kellett volna-e menni mindenkinek, a kinek sáros lett a cipője, az ügyvédi irodába, vagy pedig — a mi valószínűbb — az utcasarkon álltak volna-e az ügyvéd ur alkalmazottjai vagy albérlői? Még érdekesebb lenne megtudni: mivel okolta meg a kitűnő idea szülőapja egyrészt ennek a monopóliumnak a megteremtését, másrészt pedig arra való jogosságát, hogy az utcán való cipőtisztítás üzemet neki, az ügyvédnek adják haszonbérbe?

A főváros úgy döntött, hogy az érdekes kérelmet elutasította. Megnyugvással vesszük tudomásul ezt a döntést, a melyben nyilvánvalóan benne van az, hogy a cipőtisztító-üzem gyakorlásához vagy vezetéséhez a hatóság nem követel — ügy-

védi oklevelet. Sőt határozott szóval kimondotta, hogy az utcai cipőtisztítást szabadiparnak kívánja tekinteni és senki elől se zárja el és senki számára se teszi privilégiummá, hogy ezen az uton jusson el a milliomossághoz.

Bizonyára nem ez eset okából, de véletlenül vele egyidőben a főváros gazdasági ügyosztálya új szabályrendeletet dolgozott ki az ilyen szabadabb vagy hivatalos szóval: a *mozgóipar* szabályozására. Erre az új szabályrendeletre pedig nem azért volt szükség, mintha idáig nem lett volna, hanem amaz ellenkező és nagyobb okon, hogy — igenis sok volt. A szegény mozgóiparos: a cipőpucoló, a fagylaltárus, a drótos, az esernyőjavító, az üvegestőt jóformán egy lépést se tudott tenni úgy, hogy vagy bele ne tiporjon valami paragrafusba, vagy át ne hágja, a mi egyaránt bűn és veszedelem. A sok helyett egy rendelet — remélhetőleg józanul megkonstruált és világos szavú — most meg fogja neki mondani: mi szabad neki és mi tilos annak, a ki abban, a mihez joga van, meg akarja akadályozni.

Ezt a rendeletet és vele a rendet igazán meg kellett csinálni, mert minden társadalmi berendezés annyit ér, a mennyi biztosságot tud nyújtani a szilárdabbaknak és a mennyi védelmet tud nyújtani a gyöngékeknek, a törekenyebb és kiteltebb existenciáknak. Ezeket világos joggal és emberséges energiával kell körülbástyázni és megóntalmazni minden rosszindulat, minden basáskodó hajlam, minden szekatura és — monopólium ellen.